

Ελάχιστα διασυνδετικά δένδρα: Ο αλγόριθμος του Kruskal

Είσοδος: Ένα συνδεδεμένο μη κατευθυνόμενο γράφημα $G = (V, E)$ με μία συνάρτηση βάρους $w : E \rightarrow \mathcal{R}$.

Έξοδος: Ένα ελάχιστο διασυνδετικό δένδρο για το G .

- Υπενθυμίζεται ο γενικός αλγόριθμος:

Generic_MST(G, w)

$A = \emptyset$

while A does not form a spanning tree **do**

    Find an edge (u, v) that is safe for A .

$A = A \cup \{(u, v)\}$

return A

Σταθερά (invariant) του αλγορίθμου: “Το A είναι πάντοτε ένα υποσύνολο κάποιου ελάχιστου διασυνδετικού δένδρου”.

- Μια ακμή (u, v) είναι μία *ασφαλής ακμή* για το A εάν μπορεί να προστεθεί στο A χωρίς να διαταραχθεί η σταθερά του αλγορίθμου.

MST_Kruskal(G, w)

1. $A = \emptyset$

2. **for** each vertex $v \in V(G)$

3.   **do** *MAKE_SET*(v)

4. Sort the the edges of E in non-decreasing weight w .

5. **for** each edge $(u, v) \in E$, in order by non-decreasing weight,

6.   **do if** *FIND_SET*(u) $\neq$ *FIND_SET*(v)

7.   **then** $A = A \cup \{(u, v)\}$

8.   *UNION*(u, v)

9. **return** A

- Χρησιμοποιήσαμε μια ΑΔΔ που υποστηρίζει πράξεις σε ξένα μεταξύ τους (disjoint) σύνολα.

–*MAKE_SET*(v) : Δημιουργεί ένα νέο σύνολο που περιέχει το στοιχείο v .

–*FIND_SET*(v) : Επιστρέφει το σύνολο στο οποίο ανήκει το v .

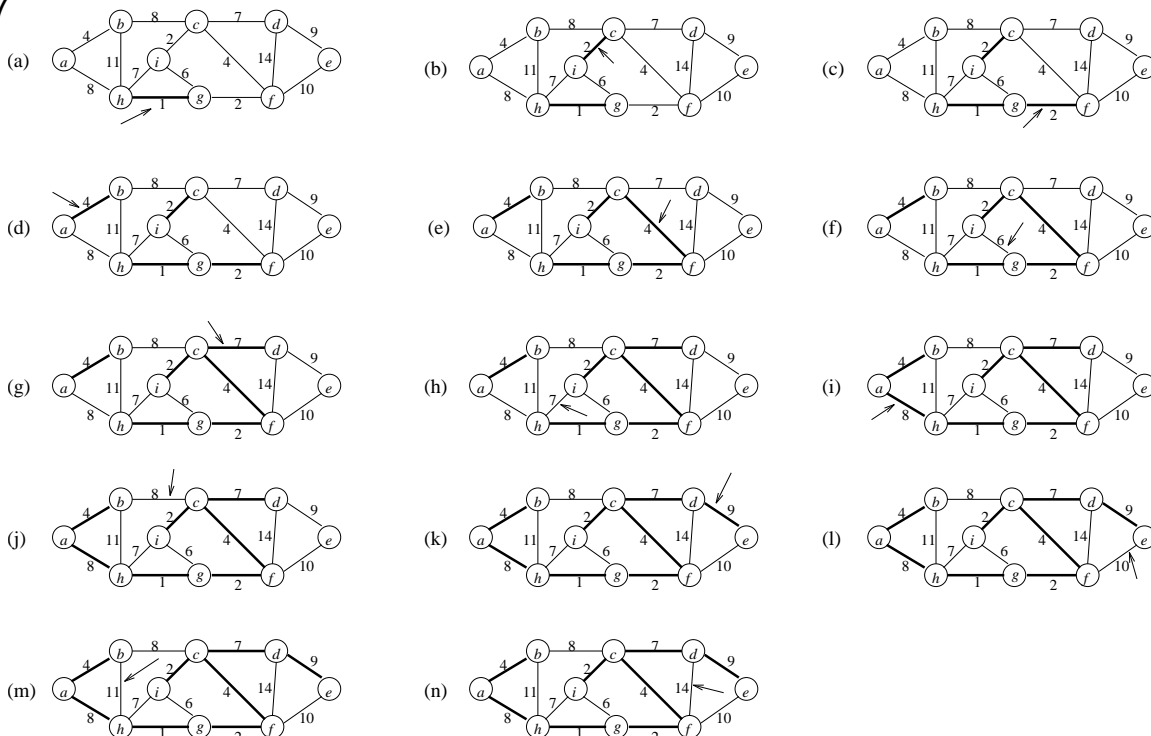
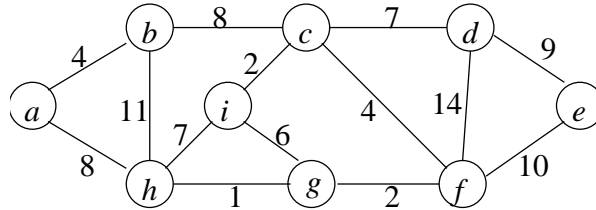
–*UNION*(u, v) : Δημιουργεί ένα νέο σύνολο που είναι η ένωση των: *FIND_SET*(u) και *FIND_SET*(v).

- **Ανάλυση** Βήματα 2-3: $O(V)$
     Βήμα 4: $O(E \log E)$
     Βήματα 5-8: $O(E + V \log V)$
     ΣΥΝΟΛΙΚΑ: $O(E \log E)$

Παράδειγμα

Το E είναι ταξινομημένο σε α-
ύξουσα τάξη:

- (h, g) 1
- (i, c) 2
- (g, f) 2
- (a, b) 4
- (c, f) 4
- (i, g) 6
- (c, d) 7
- (h, i) 7
- (a, h) 8
- (b, c) 8
- (d, e) 9
- (f, e) 10
- (b, h) 11
- (d, f) 14

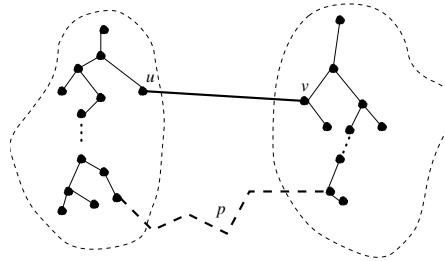

Απόδειξη της ορθότητας του αλγορίθμου του Kruskal

Θεώρημα Εάν αποφασίσουμε να προσθέσουμε την ακμή (u, v) στο A , τότε η (u, v) είναι ασφαλής ακμή.

Απόδειξη Προσθέτουμε την ακμή (u, v) στο A εάν και μόνο εάν οι u και v ανήκουν σε διαφορετικά δένδρα του G (που έχουν ήδη σχηματιστεί από την εκτέλεση του αλγορίθμου του Kruskal).

- Εάν η (u, v) δεν είναι ασφαλής, τότε δεν ανήκει στο ελάχιστο διασυνδεδετικό δένδρο. Άρα, υπάρχει ένα μονοπάτι p από το δένδρο που περιέχει την u προς το δένδρο που περιέχει την v το οποίο ανήκει στο ελάχιστο διασυνδεδετικό δένδρο του G .

- Αφού το μονοπάτι p αποτελείται από ακμές με βάρη μεγαλύτερα ή ίσα του $w(u, v)$, μπορούμε να αντικαταστήσουμε οποιαδήποτε ακμή του p με την (u, v) και να λάβουμε ένα ελάχιστο διασυνδεδετικό δένδρο με το ίδιο βάρος του “υποθετικού” ελάχιστου διασυνδεδετικού δένδρου του G .

Άρα, η ακμή (u, v) είναι ασφαλής.

□

Ελάχιστα μονοπάτια από κοινή αφετηρία

- Είσοδος:
- Ένα κατευθυνόμενο, με βάρη, γράφημα $G = (V, E)$ και μία συνάρτηση βάρους $w : E \rightarrow \mathcal{R}$ που αντιστοιχεί σε κάθε ακμή ένα πραγματικό αριθμό (βάρος).
  - Ένας κόμβος αφετηρία s .

Έξοδος: Τα ελάχιστα μονοπάτια από το s προς κάθε άλλο κόμβο του G .

Επανεκτίμηση - Relaxation

- Για κάθε κορυφή $v \in V$, το $d[v]$ είναι ένα άνω φράγμα για το βάρος του ελάχιστου μονοπατιού από την αφετηρία στην v .

$$d[v] = \text{shortest\_path\_estimate}$$

- Η αρχικοποίηση του $d[v]$, $v \in V$, γίνεται ως εξής:

INITIALIZE_SINGLE_SOURCE(G, s)

for each vertex $v \in V$

do $d[v] \leftarrow +\infty$

$\pi[v] \leftarrow \text{NIL}$

$d[s] \leftarrow 0$

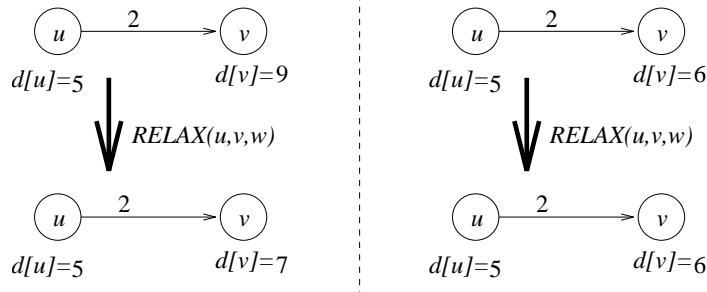
Κατά την επανεκτίμηση της ακμής (u, v) , ελέγχουμε εάν μπορούμε να βελτιώσουμε το ελάχιστο μονοπάτι από τον s στον v πηγαίνοντας μέσω της ακμής (u, v) .

```

RELAX( $u, v, w$ )
if  $d[v] > d[u] + w(u, v)$ 
  then  $d[v] \leftarrow d[u] + w(u, v)$ 
         $\pi[v] \leftarrow u$ 

```

Παράδειγμα

- Αμέσως μετά την επανεκτίμηση της ακμής (u, v) μέσω της $RELAX(u, v, w)$, ισχύει: $d[v] \leq d[u] + w(u, v)$.

- Ο αλγόριθμος του Dijkstra μπορεί να γραφεί και ως:

```

Dijkstra( $G, w, s$ )
1. INITIALIZE_SINGLE_SOURCE( $G, s$ )
2.  $S \leftarrow \emptyset$ 
3.  $Q \leftarrow V[G]$ 
4. while  $Q \neq \emptyset$ 
5.   do  $u = extract\_min(Q)$ 
6.      $S \leftarrow S \cup \{u\}$ 
7.     for each vertex  $v \in Adj[u]$ 
8.       do  $RELAX(u, v, w)$ 

```

Παρατήρηση 1: Στον αλγόριθμο του Dijkstra, κάθε ακμή επανεκτιμάτε ακριβώς μία φορά.

Παρατήρηση 2: Ο αλγόριθμος του Dijkstra δουλεύει σωστά μόνο για γραφήματα με μη αρνητικά βάρη στις ακμές.

Ερώτημα: Πώς αντιμετωπίζουμε τα αρνητικά βάρη στις ακμές;

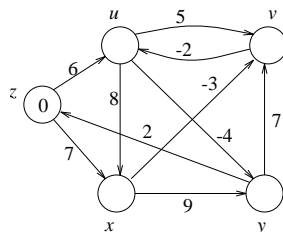
Ο αλγόριθμος των BELLMAN-FORD

- Είσοδος:
- Ένα κατευθυνόμενο, με βάρη, γράφημα $G = (V, E)$ και μία συνάρτηση βάρους $w : E \rightarrow \mathcal{R}$ που αντιστοιχεί σε κάθε ακμή ένα πραγματικό αριθμό (βάρος).
  - Ένας κόμβος αφετηρία s .
- Έξοδος:
- Μία τιμή τύπου boolean που θα δηλώνει την ύπαρξη κύκλου αρνητικού βάρους προσπελάσιμου από την αφετηρία s .
  - Εάν δεν υπάρχουν αρνητικοί κύκλοι, τα ελάχιστα μονοπάτια (και τα βάρη τους) από τον s προς κάθε άλλο κόμβο του G .

BELLMAN_FORD(G, w, s)

1. *INITIALIZE_SINGLE_SOURCE*(G, s)
2. **for** $i = 1$ **to** $|V(G)| - 1$
3.   **do for** each edge $(u, v) \in E(G)$
4.   **do** *RELAX*(u, v, w)
5. **for** each edge $(u, v) \in E(G)$
6.   **do if** $d[v] > d[u] + w(u, v)$
7.   **then return** *FALSE*
8. **return** *TRUE*

Πολυπλοκότητα $O(VE)$ (Κάθε ακμή επανεκτιμάται ακριβώς $|V| - 1$ φορές.)

Παράδειγμα

Επανεκτιμούμε τις κορυφές με την ακόλουθη σειρά:

- (z, u)
- (z, x)
- (u, v)
- (u, y)
- (u, x)
- (v, u)
- (x, v)
- (x, y)
- (y, z)
- (y, v)

- Η σειρά της επανεκτίμησης των κόμβων είναι αυθαίρετη. Σε κάθε “πέρασμα” μπορεί να επανεκτιμήσουμε τις ακμές σε διαφορετική σειρά.

Απόδειξη της ορθότητας του αλγορίθμου των BELLMAN-FORD

- Έστω v ένας κόμβος προσπελάσιμος από την αφετηρία s .
- Έστω $p = \langle s, v_1, v_2, \dots, v_{k-1}, v \rangle$ το ελάχιστο μονοπάτι μήκους k από την s στον v , $k \leq |V| - 1$.
- Θα αποδείξουμε με επαγωγή ότι $d[v_i] = \delta(s, v_i)$ ύστερα από το i -οστό “πέρασμα” των ακμών.

Βάση $d[s] = 0$.

Επαγωγικό βήμα

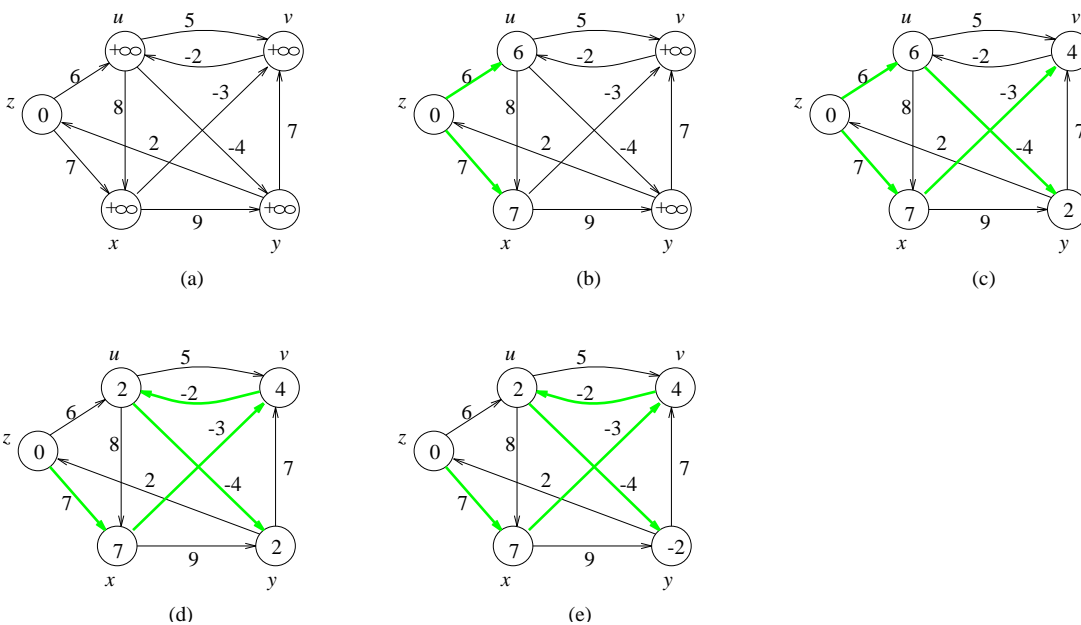
- ◊ Υποθέτουμε ότι $d[v_{i-1}] = \delta(s, v_{i-1})$ ύστερα από το $(i - 1)$ -οστό πέρασμα.
- ◊ Θα αποδείξουμε ότι $d[v_i] = \delta(s, v_i)$ ύστερα από το i -οστό πέρασμα.

Αυτό έπεται από τα παρακάτω:

1. Επανεκτιμούμε την ακμή (v_{i-1}, v_i) κατά το i -οστό πέρασμα.
2. Τα υπό - μονοπάτια των ελάχιστων μονοπατιών είναι ελάχιστα μονοπάτια.

□

Παράδειγμα Οι ακμές επανεκτιμούνται με λεξικογραφική σειρά.

Ελάχιστα μονοπάτια από κοινής αφετηρίας σε DAGs

(DAGs: Κατευθυνόμενα ακυκλικά γραφήματα)

DAGs.Shortest.Paths(G, w, s)

1. Topologically sort the vertices of G
2. *INITIALIZE_SINGLE_SOURCE*(G, s)
3. **for** each vertex u (in the topologically sorted order)
4.   **do for** each vertex $v \in Adj[u]$
5.   **do** *RELAX*(u, v)

Πολυπλοκότητα: $O(V + E)$